

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1362/2016
07.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Верице Дуловић-Ћулафић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу К 5/15 од 30.09.2016. године и Кв 148/16 од 11.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Верице Дуловић-Ћулафић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу К 5/15 од 30.09.2016. године и Кв 148/16 од 11.10.2016. године јер нема прописан садржај.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу К 5/15 од 30.09.2016. године, окривљена АА обавезана је да поред трошкова на које је обавезана решењем под истим бројем од 30.08.2015. године, плати још 46.500,00 динара на одговарајући рачун Вишег јавног тужилаштва у Ужицу као трошкове који се односе на награду браниоца постављеног окривљеној по службеној дужности у току поступка истраге у року од 15 дана под претњом принудне наплате.

Решењем Вишег суда у Ужицу Кв 148/16 од 11.10.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА изјављене против решења Вишег суда у Ужицу К 5/15 од 30.09.2016. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Верица Дуловић-Ћулафић, без означавања због које конкретно повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, захтев подноси, са предлогом да Врховни касациони суд решење „Кв 116/15 од 25.08.2015.

године, Кв 148/16 од 11.10.2016. године као и првостепена обавезујућа решења од 13.08.2015. године и 30.09.2015. године, преиначи“.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Верице Дуловић-Ђулафић, па је нашао да захтев нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене "неуставног закона" (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљене АА не наводи ниједан разлог – повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а такође наводи да побија решења Вишег суда у Ужицу К 5/15 од 30.09.2016. године и Кв 148/16 од 11.10.2016. године, при чему у образложењу захтева оспорава решења Кв 116/15 од 25.08.2015. године и Кв 148/16 од 11.10.2016. године, због чега је нејасно против којих решења је бранилац окривљене захтев поднела.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона, одлука против које је захтев поднет или поступак који је претходио њеном доношењу испитује се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретно повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљене у поднетом захтеву није јасно определила против којих правноснажних решења захтев подноси, нити је определила због које повреде закона захтев подноси, то, по налажењу Врховног касационог суда, поднети захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић Милојковић, с.р.

Председник већа-судија

Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић